

יקי הלפרין:

..אך אחד לא מביין בשביל מה זה נחוץ!

הוא חזר מהמלחמה שבע-קרבות ישר אל הסטודיו החדש שלו. צלם-האופנה יקי הלפרין, רב סמל פלוגתי מילי בצנחנים ומבכירי צלמי האופנה בארץ, היה צלם האופנה היחיד שגויס למלחמה. ביום שבו הגיע לתל-אביב מחופשה, מיהר לסטודיו החדש שלו וערך סדרת צילומי-אופנה לגידעון אוברזון. הסטודיו שלו הוא ענקי - יש בו חדרי-הלבשה לדוגמניות, מישרדים ומעבדה. ערבים ספורים אחרי שהגיע לחופשה, ערכו לו ידיו הפירסומאים והדוגמניות מסיבת-הפתעה בי סטודיו. הצלחתי לתפוס עם יקי כמה מילים:

● **יקי, מדוע היית זקוק לסטודיו חדש?**
הסטודיו הישן לא הספיק. לא יכולתי לעשות בו עבודה מספיק טובה. הייתי זקוק למימד הגובה והרוחב שיש לי כאן.

● **האם הפסדת עבודות רבות כיגדל הי מילחמה?**

אני מניח שכן. קודם למלחמה עבדתי ג'וני-סטופ. כעת נאלצתי לבטל ולדחות עבודות רבות. רוב הפירי סומאים פנו לצלמים אחרים. רק הפירסומאי של גידעון אוברזון התעקש שאני אעשה את העבודה. קיבלתי חופ' שזו מיוחדת מהצבא לצורך עבודה זאת. בכלל, אכלתי אותה, כי לפני שהתחילה המלחמה הייתי שלושה שבועות במילואים. חזרתי הביתה וכעבור יומיים גויסתי שוב.

● **איך מצב-הרוח בבירות?**

חוסר-יודאות. החברה לא יודעים מה יילד יום. אילו בא מישהו ואומר - יש לכם עוד חודש. עוד חודשיים לשרת - אחרי הכל כולנו אנשי מילואים, לכולנו עסקים ומישפחות. אבל איש לא טרח לבוא מטעם הצבא ולהסי' ביר לנו מה קורה. היו דברים תמורים. הדיווחים שנמסרו ברדיו והמציאות היו מאוד רחוקים זה מזה. היינו שומי עים שקול-ישראל מודיע על שקט השרר בבירות. והיינו יורים בעת ובעונה אחת. יום אחד מסרו שר הביטחון וראש-הממשלה שתי הודעות שונות. הדברים האלה לא העלו את המוראל. בסך הכל לאנשים נאם. הם רוצים הביתה.

● **מה דעתך על ההפגנות נגד המילחמה?**

אני לא נגד ההפגנות. אבל אני לא יודע אם אני הייתי מפגין. אני מניח שהייתי מחכה שהחיילים יחזרו הביתה, ואז הייתי מתפנה להפגנות. אני לא יכול להפין נגד המלחמה. במיוחד כשאני בא משם. איך אני יכול גם להילחם וגם להיות נגד הלחימה בעת ובעונה אחת? אני חושב שצריך להפסיק את המלחמה. אני לא מש' תגע על אריק שרון ולא מבין אותו. אני מכיר הרבה מאוד חיילים שלא משתגעים על אריק שרון. אבל בכל מקום יש בעד או נגד. בסך הכל ההרגשה הכללית היא שקורה משהו שלא מבינים בשביל מה הוא נחוץ. הייתי בששת-הימים, הייתי ביום-כיפור. שם לא היו דיבורים, לא היו היסטוסים ולא היו שאלות.

אייבי נתן:

..הייתי בשוק. לא יודע איך עבר הזמן!

טילפנתי לאייבי נתן, שחזר בשבוע עבר מביקור בבירות המערבית, ושאלתי אותו את כל אותן השאלות ששאלו אותי מאז חזרתי אני משם. שמחתי להיות שוב מהעבר השני של המיתרס, להיות השואלת ולא ה-שאלת.

● **אייבי, איך עברת לבירות המערבית?**

ביקשו ממני במעבר של הנמל דרכון. יש לי דרכון בריטי. שמתי את האצבע איפה שכתוב תושב ישראל. אחר-כך ביקשו ממני תעודת-הזהויה. יש לי רק תעודת-הזהויה של לישכת-הזהויות הממשלתית. אז הראתי תי להם תעודה של מועדון וראטי. הם לא הסתכלו וכך עברתי.

● **פחדת?**

בטח פחדתי. כל הנסיעות שלי זה פחד. הלכנו ישר למישרד של מחמוד לאבדי. בדרך היו פצצות. פחדתי נורא אבל למדתי משהו. אמרו לי: למה אתה מתכווץ? אם אתה שומע את הפצצה, סימן שהסכנה כבר חלפה, כי הפצצה התפוצצה.

● **לאבדי ידע שאתה ישראלי?**

בטח. אינו שאלה? הוא ידע מי אני. נציג אש"ף ב' או"ם לביב טרוני, שהוא חבר שלי, שלח לו טלגרמה.

● **מי היה האישי ששאד אותך על "בסית"?**

עמאד שאקור. יועצו של ערפאת. הוא אמר לי: "מה שלומך אייבי? מה העניינים בכסית?"

● **מדוע לא נפגשת עם השבוי אחיעז?**

לא ביקשתי להיפגש איתו. ביקשתי לשחרר אותו. לאבדי היה נגד הרעיון. הוא הבטיח לי שידבר עם הר' ממונים עליו ובינתיים שלח אותי לראות מה עשינו להם. הוא התחיל לצעוק ולקלל את בגין ושרון. אמרתי לו: מה אתה צועק? אני באתי הנה למיבצע הומאני. אני רוצה לעזור לכם לשחרר את הטייס, ויהיה לכם טוב מזה.

● **איך פגשת את ערפאת?**

פתאום הוא עבר ליד המישרד של לאבדי. היה בי סניור עמדות. אני פחדתי. הוא התקרב. אמר שלום. אמרתי לו: אני אייבי נתן מקול-השלום. אמר לי: "או, שלום. מה שלומך? שמעתי עליך. מה אתה עושה פה?"

● **איך התרשמת מערפאת?**

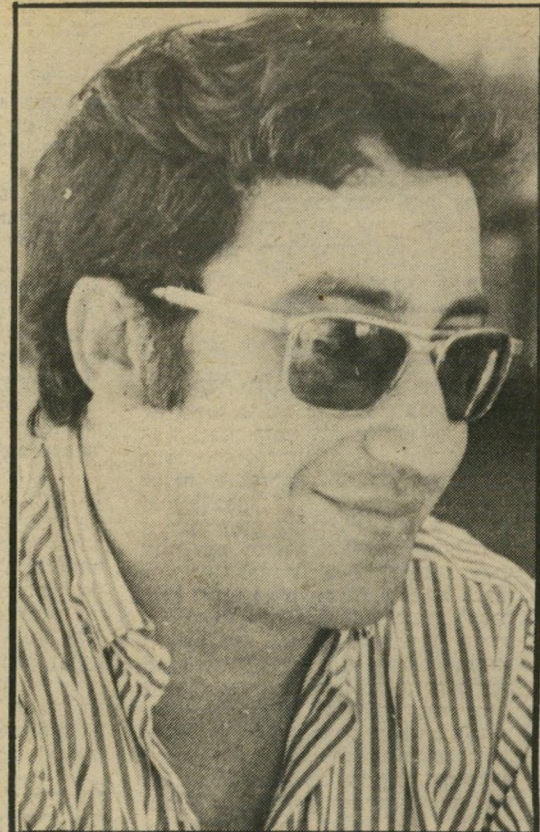
מה אני אגיד לך. אני קצת פחדתי.

● **וחוץ מהפחד?**

הוא יודע שהמלחמה נגמרה. אני לא יודע איך להגיד את זה, הייתי בשוק. לא יודע איך עבר הזמן.

● **לא נעים לך להגיד מהי התרשמותך מי האישי?**

הוא היה עצוב. הוא אמר לי על מה שקרה: "אין דבר, זו מלחמה" כאילו הוא סולח.

ישראל פוליאקוב:

..כל חייל הוא סניגור של הגשש-החיזור!

הגשש החיזור הם נכס לאומי. השלישיה המפורסמת - פולי, גברי ושייקה, הטביעו את חותמם על הי-הומור הישראלי במשך עשרים השנים האחרונות. לכן, כאשר פושטות שמועות שהגששים התנהגו במלחמה כמו פרמדונות וסירבו להופיע לפני פחות מאלפיים חיילים, היו אנשים שנפגעו באופן אישי. שאלתי את ישראל ("פולי") פוליאקוב:

● **מה בדיוק קרה?**

עלינו לשטח ב-20 ביוני. נקודת התיאום של היחידה הייתה בתל-חי. ברגע שנודע לקציני-החינוך של היחידה דות שהגשש החיזור הגיע, הציפו את הקצין המתאם. חבל רביסרן סמי, בבקשות, להביא אותנו ליחידותיהם. חבל שאי-אפשר לשלוח אותנו ברוזמנית לכל היחידות! אז נוצר לחץ על הקצין המתאם. מכיוון שקציני-החינוך הבטיחו ליחידות שלהם שהם יביאו את הגשש. הקצין עמד תחת לחץ ופטר את הלוחצים בכך שאמר: תראו, יש לנו בעיות עם הגשש החיזור.

ביום שבו עלינו לשטח, הגיעו לשם רביסרן עופר ועוזרו, יובל, ש"זכו" בנו. הם אמרו לנו שהיחידה שלהם נמצאת במרחק של שלושת-רבעי שעה מתל-חי, והבטיחו שנחזור לישון בתל-חי. יצאנו לא מצוידיים, בלי שקי שינה, בלי שכפצ"ים, בלי קסדות ובמקום שלושת-רבעי שעה נסענו במשך שש שעות, על צירים עמוסים בשיי-רות אספקה וסיוע לכוחות.

הגענו לנקודה צפונית-מיררחית לאגם קרעון. וגילינו שאין לפני מי להופיע, כי החיילים נמצאים במצב של לוחמה ובשיא של חילופי ירי. הגענו למקום ב-8 בערב. קציני-החינוך הלכו לחפש שטח להופעה. חיכינו שלוש שעות בלי שיציעו לנו אפילו קפה. השטח היה מסוכן. מחבלים הסתתרו בבוטותנים מסביב. בשעה 11 בלילה הצליחו לקבץ סביב שתי זלדות מאה חיילים עייפים. זהו רק סיפור אחד בסידרה של מחדלים. הגענו לשטח הלוחמה ברכב הפרטי שלנו, כי לא היה רכב להסיע אותנו. הודיעו לחיילים באחת הפעמים שנגיע בשעה 3 להופעה. ב-3 היינו בגשר-הזיהו, ולא היה רכב להסיע אותנו. הגענו למקום ההופעה ב-5. החיילים התפורו, וכך נפוצו שמועות שאנחנו פרימדונות.

לוחות-זמנים השתבשו, נכנסנו לתוך שיירות. לא היו כל-יירכב להסיע אותנו, לא תיאמו הופעות. רדפנו אחרי חטיבות. זה היה מצב מביך. צריך להבין חד וחלק - אנחנו צריכים להביא ללוחמים את הבית ולא יכולים להופיע כסמרטוטים מותשים. הנשק האישי שלנו הם מיתרי-הקול. אנחנו צריכים תנאים כדי לשמור עליהם. למעשה אנחנו לא צריכים לסגור על עצמנו. כל חייל הוא הסניגור שלנו.

האווירה שנוצרה בתוך היחידה היא אווירה עכורה, שגורמת להשפלת האמן. אנחנו, בשם כל האמנים, עומי דים להגיש תזאזיר. על סמך עשרים שנות ניסיון, לגבי כל המערכת הזאת, הנקראת הווי-ובידור, לפקליט הצבאי הראשי, לקציני-קבילות ראשי ולקציני-חינוך ראשי.